

นิยายวิทยาศาสตร์ไทย

“อีก ๗ ปีไทยจะส่งยานอวกาศไปดวงจันทร์”

บทความตอนนี้จะขอก้าวถึงข่าวสารสำคัญของ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย ที่เกริ่นนำโดย ผู้บริหารของรัฐบาลต่อสาธารณชนเรื่องการทำประเทศไทย จะสร้างจรวดไปดวงจันทร์

ในเรื่องราวการค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ ทางด้านวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ทั้งศาสตร์และ ศิลปะบริสุทธิ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายนั้น มาจากแนวความคิด และมุมมองของนักคิดนักคำนวณ และนักวิทยาศาสตร์ ที่เชี่ยวชาญในสาขาเหล่านั้น ที่แม้จะไม่ต้องข้องเกี่ยวกับ การเมืองการปกครอง หรืออำนาจศักยภาพการแสวงหา ผลประโยชน์ของมหาอำนาจ อย่างไรก็ตามผลงานผลลัพธ์ ของวิทยาศาสตร์เหล่านั้นบางส่วนอาจส่งผลกระทบต่อ มหาศาลต่อสภาพแวดล้อมของศักราชเหล่านั้นได้ ดังเช่น การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ก็นำไปสู่โครงการแมนฮัตตันที่ค้นคว้าวิจัยระเบิดปรมาณู หรือ แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ ไอแซค อสิมอฟ (อเมริกัน-รัสเซีย) ที่ค้นคว้าวิจัยโครงการที่เกิดประโยชน์แก่มวลมนุษย ด้านหุ่นยนต์ จนได้รับเกียรติตั้งชื่อ Asimo หุ่นยนต์เดินได้ ตัวแรกของโลก! และเป็นผู้ตั้งกฎสามข้อของหุ่นยนต์ที่ปราม การค้นคว้า A.I. Artificial Intelligence มิให้หุ่นยนต์ ในรุ่นหลังทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติ ในตำนานนิยาย วิทยาศาสตร์ชุด “สถาบันสถาปนา”

ว่ากันว่านิยายเรื่องนี้เป็นความคิดของเขา ที่มองเห็น การล่มสลายของมหาอำนาจสหภาพโซเวียตในอนาคต (เหมือนเรือไททานิกที่พุ่งไปหาภูเขาน้ำแข็ง แต่ด้วยความ มหิมาของเรือเดินสมุทรจึงไม่อาจหยุดยั้งได้) และด้วยความ เป็นอัจฉริยะจากแนวความคิดการล่มสลายและ แนวทางการฟื้นฟูชาติ นั้น เมื่อไม่สามารถกล่าวความจริง ต่อสาธารณชนแล้ว เขาจึงเขียนเป็นนิยายวิทยาศาสตร์ ที่กล่าวถึงความเสื่อมถอยที่ละน้อยของโครงสร้างเมือง มหาอำนาจ “จักรวรรดิเอ็มไพร์” ที่ไม่อาจหยุดยั้งได้ ทำได้เพียงการสร้างเมืองใหม่สองเมืองให้เป็นเมือง วิทยาศาสตร์และเมืองศิลปะศาสตร์ที่จะรวมตัวกันเป็น จักรวรรดิเอ็มไพร์อันยิ่งใหญ่ในอนาคต...

Isaac Asimov ๑๙๒๐-๑๙๙๑/ ASIMO ๒๐๐๐-๒๐๑๘
ASIMO ย่อมาจาก Advanced Step in Innovative Mobility
หุ่นยนต์ตัวแรกที่เดินสองขาได้ ต้องโบกมือลา เพราะ Honda ได้ประกาศเลิกผลิตแล้ว (AFP, ๒๐๑๘)

บทแทรก ดร.ไอแซค อสิมอฟ (Isaac Asimov-Ayzek Azimov) เป็นนักเขียน และนักชีวเคมีชาวอเมริกันเชื้อสายรัสเซีย และในฐานะนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ เขามีผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ “หนังสือชุดสถาบันสถาปนา” และ “หนังสือชุดหุ่นยนต์” (วิกิพีเดีย ๒๐๒๐) นิยายวิทยาศาสตร์นี้ที่เป็นที่มาของคำว่า “Future History อนาคตประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ประเทศอังกฤษ”

ความน่าสนใจในเรื่องราวนิยายวิทยาศาสตร์ และสืบสวนสอบสวนนั้น มีได้อยู่เพียงในกรอบของบรรณพิภพของวงการวรรณกรรมเท่านั้น เหมือนนวนิยายอมตะ James Bond 007 ของ เอียน เฟลมมิง (Ian Fleming) นักเขียนนามอุโฆษชาวอังกฤษ ที่กล่าวกันว่าเคยทำงานในวงการสืบราชการลับ MI6 (Military Intelligence Section ๖) ของราชนาวิกอังกฤษ ที่ประสานงานกับ Special Air Service (SAS) ที่เป็นนวนิยายนักสืบยอดเยี่ยมจนกลายเป็นภาพยนตร์ยอดเยี่ยมหลายตอนจนปัจจุบันนี้

แม้กระทั่งนวนิยายชื่อดังที่เกี่ยวข้องกับกองทัพเรือสายลับ และหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ก็แสดงความน่าสนใจในความลับของแวดวงการทหารเรือมากมาย เช่น ปฏิบัติการลับของ Typhoon Submarine in Polyarny Sea, Murmansk Oblast, Russia ที่ได้รับการปรับปรุงระบบขับเคลื่อนแบบตัวหนอนเสมือนเครื่องยนต์ไอพ่นเจตใต้ท้องทะเล ขอยกตัวอย่างบางตอนของภาพยนตร์เรื่องนี้เช่น

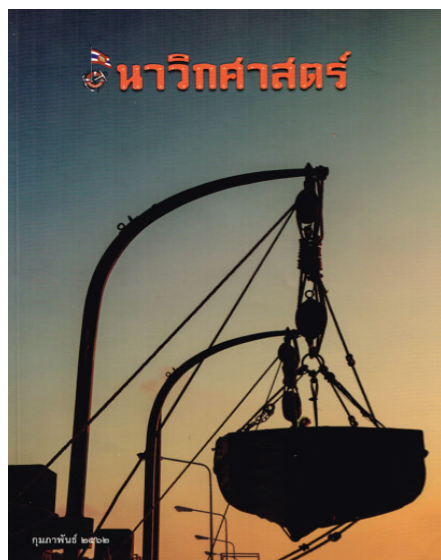
ข้อความสำคัญในภาพยนตร์เรื่อง The Hunt for Red

October, ๑๙๙๐

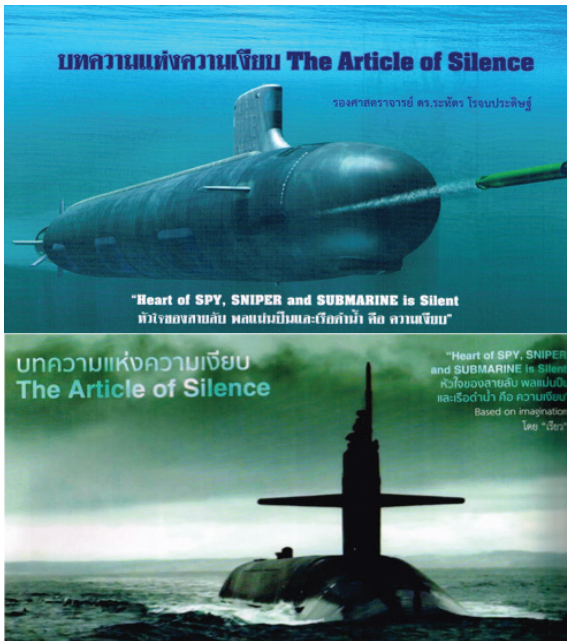
“Once more, we play our dangerous game, a game of chess against our old adversary - The American Navy. For forty years, your fathers before you and your older brothers played this game and played it well. But today the game is different. We have the advantage. World exited with thunderous of Sputnik Rocket, at present it will excite with Russian submarine silence.” Marko Ramius, Red October

“สำหรับกองเรืออเมริกัน เมื่อ ๔๐ ปีก่อน พ่อ และพี่ชายคุณเคยเล่นเกมนี้และเล่นได้ดีด้วย แต่ปัจจุบันเกมมันต่างกัน มันทำให้ผมนึกถึงสมัยของสปุตนิก และยูริกาเกริน เมื่อโลกสั่นสะเทือนเพราะเสียงจรวดของเรา คราวนี้มันก็จะสั่นสะเทือนอีกครั้งเพราะความเงียบของเรา” กัปตันมาร์โก เรเมียส “Red October”

ส่วนด้านนิยายของไทยด้านการสืบสวนสอบสวนสายลับ และหน่วยปฏิบัติการพิเศษทางเรือ ก็มีการเขียนเรื่องเกี่ยวกับสามสาระสำคัญ (3-S) ในสงครามคือ “Heart of SPY, SNIPER and SUBMARINE is Silent หัวใจของสายลับ พลแม่นปืน และเรือดำน้ำ คือ ความเงียบ”

วารสารนาวิกศาสตร์ ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒

นิตยสาร GB Gun & Blade เริ่มลงพิมพ์ Volume 8/ number 92 November 2018

“บทความแห่งความเงียบ The Article of Silence”
 “จากความเงียบของเรือดำน้ำในท้องทะเล นับแต่นี้ไปกัมปนาท
 แห่งท้องฟ้าของซีปนาวูจะปรากฏ”

(SUBASE : ฐานทัพเรือดำน้ำของประเทศไทยนวัตกรรมฝั่งเมืองไทย
 นิตยสาร Engineering Today มีการบันทึกเทปโดยรายการทีวี
 ราชนาวิ สำนักข่าวกองทัพเรือ ๑๑ กันยายน ค.ศ.๒๐๑๒)

นิยายเรื่องนี้เกิดจากจินตนาการทั้งสิ้น จากการค้นคว้าทางสถาปัตยกรรมทางทะเลและเรือดำน้ำ Naval Architecture and Submarine จาก Oxford school of Architecture, Oxford Brookes University, UK และ The Institute of Marine Affairs and Resource Management. National Taiwan Ocean University

จนเตรียมเสนอโครงการวิจัย “ซอฟต์แวร์การค้นหาเรือดำน้ำ Submarine Searching Software” แก่ราชนาวิ แต่ด้วยเหตุผลบางประการ ข้อเสนอทางวิจัยกลายเป็นบทความวิชาการลงพิมพ์ในวารสารนาวิกศาสตร์ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒ ราชนาวิกสภา กองทัพเรือ และเป็นนิยายชุดที่เริ่มลงพิมพ์ในนิตยสาร GB Gun & Blade Volume 8/ number 92 November 2018 (5 Parts/ 51 Episodes) (January 2021 : Parts ๓/Episode ๒๖)

เป็นเรื่องราวของราชนาวิไทยที่จะสร้างกำลังรบให้ครบ ๓ มิติ คือ กำลังทางอากาศ ผิวน้ำและใต้น้ำ และสร้างหน่วยงานคล้ายหน่วยสืบราชการลับ Military Intelligence Section 6 (MI6) ของราชนาวิอังกฤษ โดยเน้นสงครามเรือดำน้ำ Submarine Warfare โดยส่งบุคลากรไปปฏิบัติการศึกษาเรือดำน้ำในต่างประเทศ

ขอคัดลอกนิยายตอนหนึ่งที่จะเผยแพร่ในนิตยสาร GB Gun & Blade ในปัจจุบันนี้คือ The Letter of Last Resort : จดหมายของทางเลือกสุดท้าย

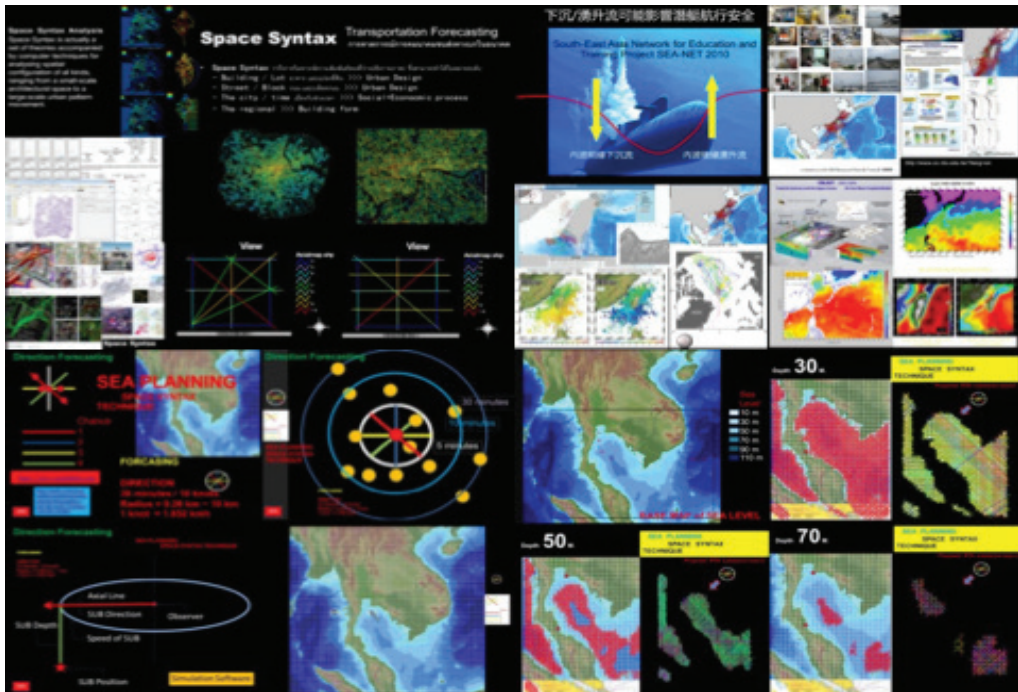
สิ่งแรกที่นายกรัฐมนตรีอังกฤษจะต้องทำเมื่อเข้าดำรงตำแหน่งคือ การเขียน “จดหมายของทางเลือกสุดท้าย” สหราชอาณาจักรมีเรือดำน้ำซีปนาวูนิวเคลียร์สี่ลำ ท่านจะต้องเขียนจดหมายด้วยลายมือสี่ฉบับ...ถึงผู้บัญชาการเรือดำน้ำ จดหมายลับจะถูกเก็บในตู้นิรภัยบนเรือดำน้ำ และจะถูกทำลายโดยห้ามเปิด...เมื่อมีนายกรัฐมนตรีคนใหม่ หากอังกฤษถูกโจมตีด้วยนิวเคลียร์ และนายกรัฐมนตรีถูกสังหาร กองเรือดำน้ำนิวเคลียร์จะต้องตัดสินใจว่า...ควรยิงซีปนาวูหรือไม่ ? ผู้บัญชาการเรือจะติดต่อกระทรวงกลาโหม หรือฟังสัญญาณวิทยุ หรือตรวจจวารายการ Today-BBC Radio 4 ยังออกอากาศหรือไม่ หากติดต่อไม่ได้...ต้องเปิดจดหมาย และทำตาม

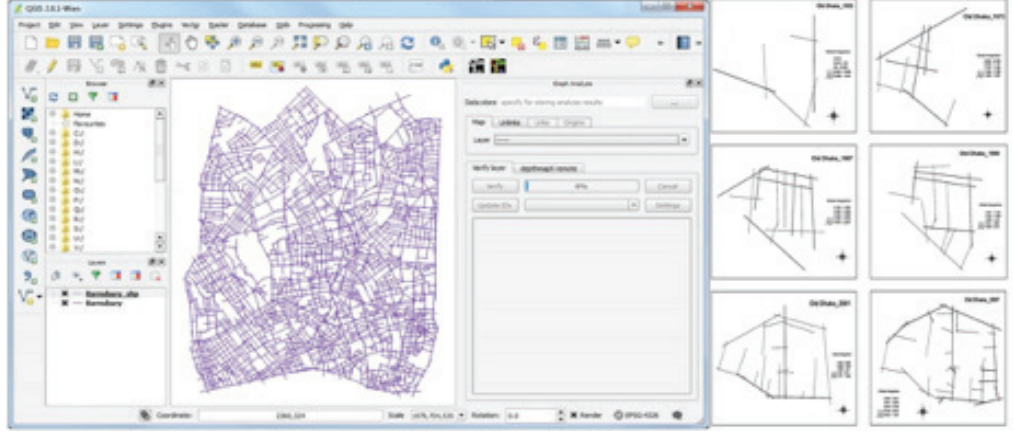
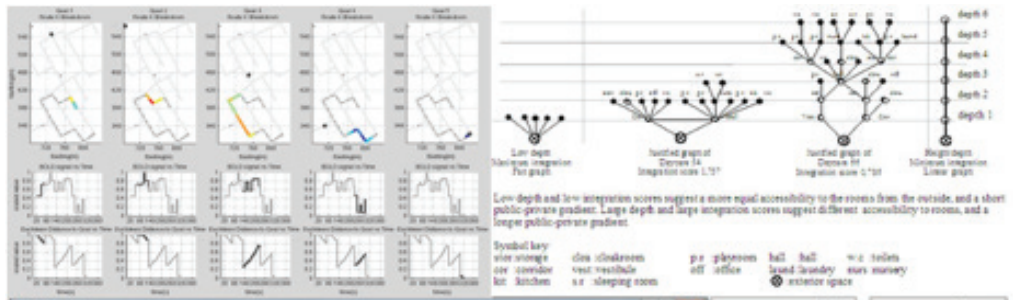
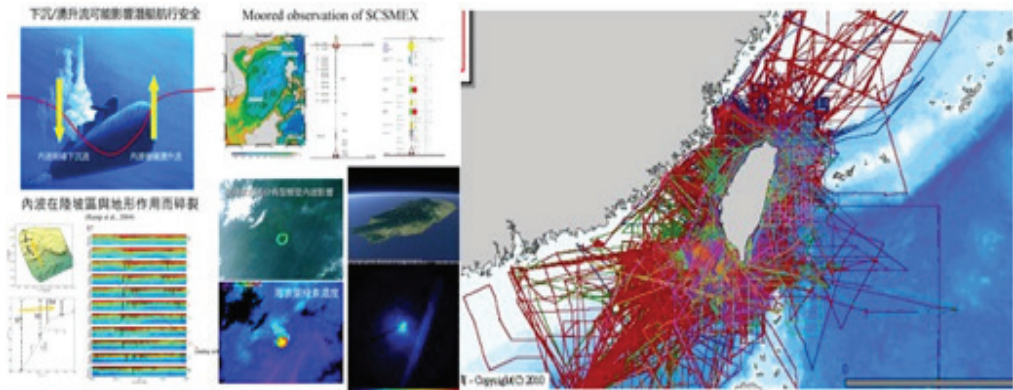

คำสั่งนั้นทันที (BBC News, 2020) ส่วนตอนต้นของ นวนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องนี้จะกล่าวถึง “สงครามอิเล็กทรอนิกส์ Electronic Warfare” ที่เป็นเรื่องของการคิดค้นซอฟต์แวร์ค้นหาเรือดำน้ำ Kilo Submarine ที่มีชื่อว่า Apache 5.0

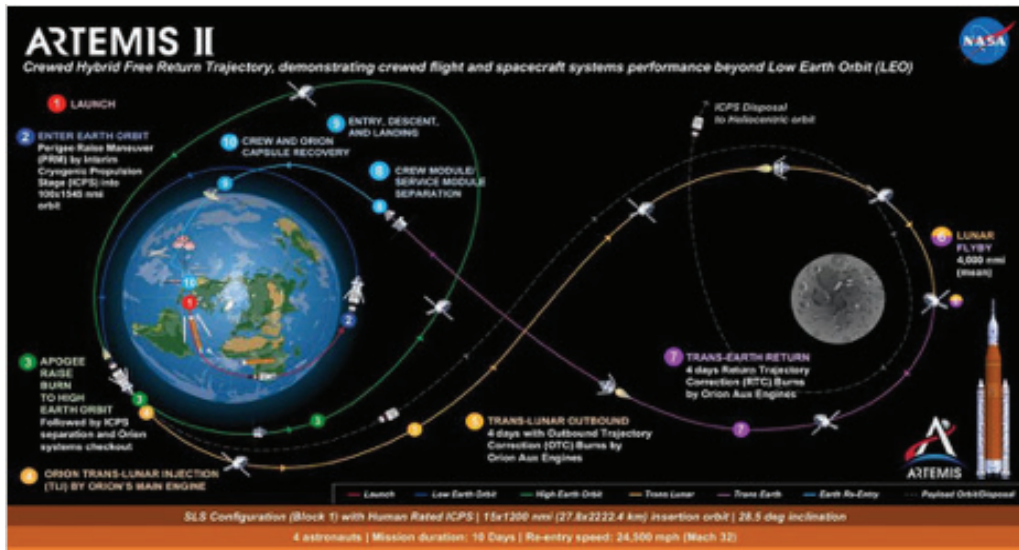

สมมติฐาน “เมื่อพบสัญญาณเรือดำน้ำครั้งแรก เช่น พบ periscope หรือพบสัญญาณวิทยุ ฯลฯ ซอฟต์แวร์ จะคาดการณ์ตำแหน่งเรือดำน้ำ Kilo Submarine ในอีก ๕ - ๑๐ - ๓๐ นาที” ซอฟต์แวร์ Apache 5.0 พัฒนาขึ้นที่ มหาวิทยาลัยของอังกฤษ และการฝึกอบรม (SEA-NET) ที่ได้หวั่น “ซอฟต์แวร์ชื่อ Apache (Navy SEAL : ชูย่า จะใช้ เป็นสัญลักษณ์เพราะอินเดียนแดงตามรอยเก้ง) ส่วน 5.0 หมายถึง find in 5 mins or die” ข้อมูลทางทหารหาก เรือดำน้ำถูกค้นพบ จะยิงจรวดมิสไซล์หรือตอร์ปิโดตอบโต้ ศัตรูภายใน ๕ นาที

ก้าวข้ามจินตนาการของนิยายวิทยาศาสตร์ของไทย ขอนำมาสู่ข่าวสารเทคโนโลยีในปัจจุบัน

๑. ชาวที่หนึ่ง ฝันไปหรือทำได้จริง อีก ๗ ปี ไทยจะส่งยานอวกาศสำรวจดวงจันทร์

เป็นที่สนใจของสังคมในทันที เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมระบุว่า อีก ๗ ปีข้างหน้าไทยจะเป็นชาติที่ ๕ ของเอเชียจะผลิตยานอวกาศส่งไปโคจรรอบดวงจันทร์ ต่อจากจีน อินเดีย ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้...ผู้เชี่ยวชาญด้านอวกาศของไทยระบุว่า “๗ ปี เป็นไปไม่ได้ เพราะเราต้องเริ่มจากการสร้างดาวเทียม และระบบกล้องสื่อสารระยะไกลของดาวเทียมในการโคจรรอบดวงจันทร์” (ไทยรัฐออนไลน์ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๓)

๒. ชาวที่สอง ไทยจะไปดวงจันทร์ ไปทำไม ได้อะไร (ดร.ลอย ชุนพงษ์ทอง, ๒๕๖๓)

ผู้เชี่ยวชาญที่เคยร่วมงานด้านอวกาศกับองค์การ NASA กล่าวว่า “ที่ตั้งของฐานยิงจรวดจะต้องอยู่ทางชายฝั่งทะเลที่หันไปทิศตะวันออกของไทยเริ่มตั้งแต่เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี เพราะจะเป็นระยะที่ไกลวงโคจรดวงจันทร์ แต่ต้องเลยพรมแดนอินโดจีนเพื่อกันความผิดพลาดหากจรวดเกิดตกลงมา...ถ้าเป็นที่สุราษฎร์จะติดที่เกาะสมุย ผมจึงเลือกนครศรีธรรมราชหรือทางเหนือของสงขลา”

การพัฒนาจรวดจะต้องเริ่มต้นตามลำดับขั้นตอนนี้คือ ขั้นเริ่มต้นพัฒนาจรวด ขั้นที่ ๑) Tactical Ballistic Missile ๓๐๐ kms (กิโลเมตร) ขั้นที่ ๒) Theater Ballistic Missile ๓๐๐ - ๓,๕๐๐ kms ขั้นที่ ๓) ขีปนาวุธพิสัยกลาง ๓,๕๐๐ - ๕,๕๐๐ kms ขั้นที่ ๔) ICBM > ๕,๕๐๐ kms ขั้นที่ ๕) จรวดปล่อยดาวเทียม และสุดท้ายการพัฒนาจรวดขั้นสูงสุด ขั้นที่ ๖) จรวดไปดวงจันทร์ (ที่ประเทศไทยอ้างว่าจะสร้างได้ใน ๗ ปี) และผมไม่อยากจะให้เสียขวัญและกำลังใจ ถ้าจะเริ่มต้นที่ Booster จรวดประกบข้างสองลำนั้น เชื้อเพลิงที่ใช้จะเป็นเชื้อเพลิงเหลวที่ทำให้แข็งแบบเดียวกับขีปนาวุธขั้นที่ ๑) Tactical Ballistic Missile ๓๐๐ kms เรียกว่าถ้ามีตัวนี้แล้วเพื่อนบ้านอาเซียนผวาเลย ยิ่งกว่ามีเรือดำน้ำเสียอีก เหมือนที่เกาหลีเหนือพัฒนาจรวดนำวิถีแบบนี้สำเร็จแล้ว ดังนั้นไม่มีใครขายเทคโนโลยีมาให้เพราะเป็นความลับ และไม่ยอมให้วิศวกรไทยเข้าร่วมการทดลองด้วย เขาจะขายเพียงจรวดให้เท่านั้น (ดร.ลอย ชุนพงษ์ทอง, ๒๕๖๓)

บทแทรก ดร.ลอย เสริมว่า...ประเทศไทยต้องลงทุน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ด้วยการจ้างนักวิทยาศาสตร์ต่างชาติ เครื่องมืออุปกรณ์ต่างชาติ จรวด และดาวเทียมต่างชาติ โดยไม่มีการถ่ายทอดความรู้ ผลลัพธ์คือได้ภาพถ่ายดวงจันทร์หลายภาพที่ขายออกไม่ได้ เพราะ NASA มีภาพ

ที่ต่ำกว่านี้อยู่แล้ว ไทยจะได้เพียงชื่อเสียงเท่านั้น...

๓. ชาวที่สาม ใครจะยอมให้ตั้งฐานยิงขีปนาวุธนิวเคลียร์!

สหรัฐอเมริกาถอนตัวจากข้อตกลงจำกัดขีปนาวุธนิวเคลียร์พิสัยกลางกับรัสเซีย ทำให้สามารถติดตั้งขีปนาวุธนิวเคลียร์พิสัยกลางในต่างประเทศได้ รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐอเมริกาไปประชุมอาเซียน และแสดงเจตนาจะตั้งฐานยิงขีปนาวุธนิวเคลียร์ในอาเซียน ส่วนประเทศอาเซียน เมียนมา ลาว กัมพูชา มาเลเซียร่วมมือกับรัสเซียและจีนแล้ว เวียดนามมีความสัมพันธ์อันดีกับรัสเซียและจีน ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียมีความร่วมมือกับรัสเซียและจีน บรูไนนั้นเป็นกลางและมั่งคั่ง สิงคโปร์ไม่เหมาะที่เป็นฐานยิงขีปนาวุธ ทั้งหมดจึงไม่ยอมให้ตั้งฐานยิงขีปนาวุธนิวเคลียร์ เหลือเพียงประเทศไทย (หนังสือพิมพ์แนวหน้า ๗ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๒)

๔. ชาวที่สี่ จรวดตงเฟิง-41 ของจีน : ในงานสวนสนามวันชาติของจีนครบ ๗๐ ปี

จีนได้แสดงแสนยานุภาพของขีปนาวุธตงเฟิง-41 ไฮเปอร์โซนิคความเร็วถึง ๒๕ เท่าความเร็วเสียง (๓๖,๐๐๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง) ที่จะติดตั้งในทะเลจีน มหาสมุทรอินเดีย และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ขีปนาวุธเหล่านี้บังคับได้ตลอดวิถีการบิน และตรวจจับได้ยาก สามารถยิงจากฐานยิงเคลื่อนที่บนถนน รางรถไฟ และฐานยิงจรวด หรือไซโลเพื่อการเก็บรักษา และเคลื่อนย้ายสู่ฐานยิงได้ (Dongfeng-41 (CSS-X-20) missiledefenseadvocacy.org)

ในส่วนนี้ขอเสนอส่วนหนึ่งของสถาปัตยกรรมผังเมืองที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดที่ตั้งฐานทัพเรือดังนี้ “วิสัยทัศน์ของนักศึกษา สถาปัตยกรรมผังเมืองของประเทศไทย” นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาสงขลา ออกแบบ “Navy Base Center, Samui Island ได้รับการตอบรับใน ACEAIT Osaka, Japan MARCH 24-26, 2020 (ยกเลิกด้วย COVID 19)

ในส่วนของสถาปัตยกรรมผังเมืองไทยนั้น มีการศึกษาความเหมาะสมในทำเลพื้นที่ตั้งสถานีวิเคราะห์ทางอวกาศของประเทศไทย ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ และความมั่นคงทางทะเลที่ไปสอดคล้องกับนักอวกาศในชาวที่หนึ่ง ชาวที่สองนักวิทยาศาสตร์ไทย และชาวที่สามของนานาชาติ ดังเสนอมา ในช่วงปี ค.ศ.๒๐๑๘ ได้มีการทำ workshop ที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาสงขลา ด้วยสมมุติฐานว่าจากการวิเคราะห์ทางสถาปัตยกรรมผังเมืองแล้ว พบว่าพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งสถานีวิเคราะห์ (ฐานทัพที่ตั้งเรือดำน้ำ) เพื่อการรักษาผลประโยชน์ทางทะเลด้านอ่าวไทย จะเป็นที่เหมาะสม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงร่วมกันจัดทำโครงการวางผังแม่บทของสถานีวิเคราะห์เรือดำน้ำในชื่อว่า Navy Base Center Samui Island Thailand เสนอในการประชุมนานาชาติด้านผังเมืองคือ ACEAIT Osaka, Japan MARCH 24-26, 2020 ที่ได้รับการตอบรับ แต่ถูกยกเลิกด้วย COVID 19

เมื่อทราบรายละเอียดข่าวการเสนอสร้างสะพานเชื่อมเกาะสมุยของสมาชิกพรรคการเมืองแห่งหนึ่ง ที่จะทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นแหลมสมุย และข่าวการแถลงของฝ่ายรัฐบาลที่มีดำริจะก่อสร้างโครงการฐานยิงจรวดไปดวงจันทร์ในปี ค.ศ.๒๐๒๐ แล้วนั้น จึงทำการวิเคราะห์ ทบทวนผังแม่บทเกาะสมุย และพบว่ามีความเหมาะสมที่จะสร้างเป็นฐานยิงจรวดตรงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอวกาศ (ดร.ลอย ชุนพงษ์ทอง, ๒๕๖๓) ที่ได้เคยร่วมงานด้านอวกาศกับ NASA จึงเตรียมการที่จะเปิดโครงการวิชาการทำ workshop กับนิสิตนักศึกษาศาปตยกรรมในการ re-engineering ผังแม่บทฐานยิงจรวดดังกล่าว แต่เมื่อค้นคว้าข่าวข้อมูลของวิศวกร และนักวิทยาศาสตร์

หลายท่านพบว่า มีความเห็นตรงกับผู้เชี่ยวชาญด้านอวกาศของไทยที่ระบุว่า “๗ ปีเป็นไปได้” ด้วยจินตนาการของโครงการนั้นมีมากเกินไป และเมื่อได้ค้นคว้าข่าวสารด้านความมั่นคงของประเทศไทยพบว่า จากสถานการณ์ความขัดแย้งของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคทะเลจีนใต้ โครงการนี้ก็กลับเข้าไปสู่ความเหมาะสมทางยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศที่จะสร้างฐานยิงจรวดขีปนาวุธมากกว่า ดังนั้นหากประเทศได้ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างโครงการนี้ก็จะได้เปรียบทางยุทธศาสตร์ต่อประเทศฝ่ายตรงข้ามเป็นอย่างมาก และจะเป็นโครงการที่จะเกิดผลเสียหายต่อประเทศไทยเป็นอย่างมากเช่นกัน

The Economist

Chinese Cruise-missile system

ขอบเขตศักยภาพของจรวดขีปนาวุธนิวเคลียร์ของจีนกับกองกำลังทางเรือของสหรัฐอเมริกา

แนวช่องว่างของฐานขีปนาวุธนิวเคลียร์ทั้งสองมหาอำนาจ เส้นประสีแดง X-Y

เมื่อวิเคราะห์ตามหลักของสถาปัตยกรรมผังเมืองแล้ว จากเดิมที่เคยวิเคราะห์ว่าควรเป็นที่ตั้งของสถานีทหารเรือ Navy Base Center, Samui Island Thailand (ฐานทัพที่ตั้งเรือดำน้ำ) แต่มีข้อมูลใหม่ว่า

๑. Chinese Cruise-Missile System ของประเทศจีน ที่วางฐานขีปนาวุธนิวเคลียร์ตามแนวชายฝั่งจากด้าน ตะวันออกของจีนตั้งแต่ด้านเหนือจรดด้านใต้ จะสิ้นสุดที่ ประเทศเวียดนามที่ไม่อนุญาตให้ก่อสร้างได้ จึงจะหยุดที่ แนว X ดังในแผนที่

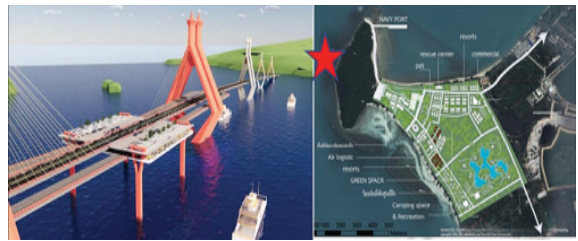
๒. ข้อจำกัดนี้ทำให้ประเทศจีนไม่สามารถวางกำลังได้ ตลอดแนวแผนที่ “เส้นประ ๙ เส้น” Chinese Nine-Dash Line Map ที่แสดงอาณาเขตทางทะเลจีนใต้ มากกว่า ๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ตามที่อ้างสิทธิครอบครองได้ (ช่องว่าง X-Y GAP)

๓. ส่วนด้านใต้ของประเทศไทย สหรัฐอเมริกาก็ไม่สามารถติดตั้งขีปนาวุธนิวเคลียร์พิสัยกลาง ที่ประเทศ สิงคโปร์และประเทศมาเลเซียที่ไม่อนุญาตให้ก่อสร้าง ขึ้นมาได้

๔. หากมีการอนุมัติในประเทศไทย เส้นขอบเขต ที่เหมาะสมจะอยู่ระหว่างแนว A (จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่พื้นที่แนวอินโดจีนทางทิศตะวันออก) และแนว B (จังหวัดสงขลา ที่เหนือพ้นจากพื้นที่ความไม่สงบสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้)

๕. ตามหลักวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์อวกาศนั้น จรวดไปดวงจันทร์กับจรวดขีปนาวุธนิวเคลียร์แม้จะมี คุณสมบัติและลักษณะแตกต่างกัน แต่ด้านสถาปัตยกรรม ผังเมืองแล้ว ผังแม่บทของฐานยิงจรวดทั้งสองแบบจะมี ลักษณะสถาปัตยกรรมภายนอกที่คล้ายกันมาก

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล ได้เสนอโครงการ เพื่อสร้างสะพานจาก อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปยังเกาะสมุยระยะทาง ๑๖ - ๑๘ กิโลเมตร การเดินทาง ไปยังเกาะสมุยนั้น ปัจจุบันสามารถเดินทางได้ ๒ วิธีนี้ โดยเครื่องบินโดยสารและเรือโดยสาร หากดำเนินการ สร้างสะพานจะเป็นการเพิ่มความสะดวกในการเดินทาง และสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยอยู่ในขั้นตอนศึกษา

กฎหมายที่จะต้องนำไปปฏิบัติ และวางระบบแก้ไขผังเมือง ออกแบบและศึกษาอีกหลายด้าน ซึ่งต้องใช้เวลาพอสมควร ตลอดจนการทำประชาพิจารณ์ เมื่อสร้างสะพาน เชื่อมแผ่นดินแล้ว เกาะสมุยจะกลายเป็นแหลมสมุย Cape Samui, Thailand เหมือนแหลมคะแนเวอร์ล Cape Canaveral, Florida, USA ที่มีความเหมาะสม ในการสร้างฐานปล่อยจรวดไปดวงจันทร์หรือฐานยิง ขีปนาวุธนิวเคลียร์ของต่างชาติ ที่จะส่งผลเสียหายต่อ ประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของบทความนี้ จะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ และความวิตกกังวลในสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจของภาครัฐบาลไทยในการที่จะสร้างโครงการ “ส่งยานอวกาศไปดวงจันทร์” โดยมีมหาอำนาจให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ แต่อาจมีนัยยะแอบแฝงเพื่อผลประโยชน์ของประเทศของเขา มาด้วยหรือไม่ก็ไม่อาจคาดการณ์ได้ กรณีนี้เหมือนเช่นนักวิทยาศาสตร์ ดร.ไอแซค อสิมอฟ (Isaac Asimov-Ayzek Azimov) ที่มีความห่วงใยประเทศชาติกำเนิดของเขา (สหภาพโซเวียต) แต่ด้วยสถานะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทำให้เขาไม่สามารถอธิบายความกังวลนี้ต่อสาธารณชนได้ จึงหาทางออกด้วยการเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ดังกล่าว และด้วยเหตุผลเดียวกันนี้จึงเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ที่มีนัยยะใกล้เคียงกันคือ “บทความแห่งความเงียบ The Article of Silence” “จากความเงียบของเรือดำน้ำในท้องทะเล นับแต่นี้ไปกัมปนาทแห่งท้องฟ้าของขีปนาวุธจะปรากฏ” ดังที่เกริ่นตอนต้นบทความนี้ “มันก็เป็นเพียงนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องหนึ่งเท่านั้น” ๕

